

Egy „életre kelt” nyelvkönyv életszerű helyzetekre – avagy hogyan fejlesszük nyelvtudásunkat?

Ottó Mariann élménybeszámolója egy tanulmányútról

Hogyan lehet akár egy nyaralásnál is felejthetlenebb élményeket szerezni egy tanulmányúton? Hogy fejleszthetjük nyelvi kommunikációnkat magasabb szintre úgy, hogy tanulás közben jól is érezzük magunkat? És végül: hogyan lehet könnyen emészthetően egy idegen nyelv nyelvtanát elsajátítani?

Ottó Mariann, a III. Béla Gimnázium, Művészeti Szakközépiskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény német-történelem szakos tanára néhány évvel ezelőtt kezdett angol nyelvet tanulni. Ez irányú tanulmányait jelenleg is a Pannon Egyetemen folytatja. A munka mellett csak levelező tagozaton van lehetősége nyelvet tanulni, ezért nem vehet részt az egyetem külföldi diákcseré-kapcsolataiban. Mariann azonban ennek ellenére sem mondott le arról, hogy nyelvterületen gyakorolhasson, célirányosan fejlessze tudását, szakmai felkészültségét. Elkezdett hát kutakodni az interneten, s a Tempus Közalapítvány honlapján rátalált a pedagógusoknak szóló külföldi szakmai továbbképzési lehetőségekre. Most vagy soha alapon kiválasztott egy olyan pályázatot, amely feltételeinek meg tud felelni. Hamarosan utazhatott az érsekségéről is híres Canterbury-be, egy tanártovábbképző nyelvi kurzusra. A tanulmányúthoz való támogatást az Egész életen át tartó tanulás program keretében kapta.

Mariann mindjárt az elején leszögezi: – Nem kizárólag angol szakos tanárok részére hirdették meg azt a kurzust, amin részt vett, hanem angolul tanuló, beszélő bármilyen szakos tanár részére nyitott a pályázati-, illetve a részvételi lehetőség. És mielőtt hozzákezdene élménybeszámolójához, megadja az elérhetőség útvonalát, hogy az olvasó akár már most rögtön elinduljon azon az úton, amelyen a gimnáziumi tanárnő. *Be kell írni a címezőbe, hogy www.tka.hu. A bejövő honlapon ki kell választani a képzési igényeinknek leginkább megfelelő külföldi tanulmányutat, szakmai gyakorlatot, nyelvtanfolyamot vagy éppen tapasztalatcserét. És nem maradt más hátra: pályázni kell!* – erre különösen bátorít mindenkit Mariann. A pályázat benyújtásához szakmai segítséget, jó tanácsokat lehet találni a „gyakran ismételt kérdések” címszó alatt. A zirci pedagógus felhívja arra a kollégák figyelmét, hogy a Comenius szakmai továbbképzésen való részvétel beszámít a pedagógusok számára kötelező, hétévenkénti továbbképzésbe.

– Biztos vagyok benne, hogy nyelvtanár, illetve nyelvtanuló, nem nyelvszakos zirci kollégáim is küzdenek azzal a problémával, hogy nyelvtudásuk megakadt egy szinten és nem tudnak életszerű helyzeteket megélni mindennapjainkban. A kommunikatív nyelvtudás fejlesztésére pedig igenis

lenne igényük – ismerteti Mariann, hogy mi is volt igazából a motivációs erő, majd hozzáteszi: – Ha speciális nyelvi igényeink vannak, szakterületünk igényeinek igyekszünk megfelelni, akkor talán még kevésbé látjuk az alagút végét.

Ha ezt az utat megjárjuk – igaz, hogy repülővel – talán már látjuk az alagút végét, legalábbis az élménybeszámolóból ez derül ki.

A továbbképzésre a festői környezetben található Kenti Egyetem (University of Kent) továbbképző központjában került sor. A kurzus a fő hangsúlyt a szóbeli kommunikáció fejlesztésére és a kommunikációs funkciók tanítására helyezte. Mariann számára tulajdonképpen életre kelt egy könyv: az a tanárnő vezette az általános- és középiskolai tanárokból álló nemzetközi tanács csoport továbbképzését, akinek a Pannon Egyetem

Ahonnai a tanulmányút indul: a Tempus Közalapítvány honlapja (Képünk illusztráció)

könyvtárában a felvételre való felkészülés céljából elolvasta az egyik könyvét. Már a könyv kiadásának helye – Pilgrims – is sokat mondó volt számára, hiszen ez volt a szűkebb értelemben vett úti cél. Alig akarta elhinni, hogy az egyetlen személy, akit Pilgrimshez tudott kötni, éppen az ő kurzusvezetője lett. A „LESSONS FROM THE LEARNER” ajánlott irodalom az angol nyelvet tanulók számára, hiszen a szerző, Sheelagh Deller közérthető, élvezetes stílusú, ötletes módszertani tippeket tartalmazó könyvvel kínálta meg az olvasókat.

A tanárnő alkalmazkodott a tanítványokhoz, már két hónappal a tanfolyam megkezdése előtt felmérte visszaküldendő kérdőívek segítségével a résztvevők tanfolyammal kapcsolatos igényeit, elvárásait.

– A 64 teljes órás kurzus napi 3x90 perces blokkokban zajlott. A nyelvtanár nagy hangsúlyt fektetett a szókinccsfejlesztésre. Megvizsgáltuk, hogy melyek azok a kifejezések, amelyek kikopnak a mindennapi nyelvhasználatból és az élet változása milyen új kifejezésekkel gazdagítja a nyelvet. Rengeteg olyan, a mai angol nyelvben használatos kifejezést, szófordulatot ismertünk meg, amelyek elősegítik a filmek, valamint az utca emberének megértését – ismerteti a zirci tanárnő lényegre törően a tanfolyam menetét. Az ismerkedés játékos volt, de a humor sem hiányozhatott a tantervből: ezt versekbe ágyazva kapták, és fejlesztő hatással voltak a kiejtésre, illetve a fiatalok számára figyelmet felkeltő stílusban világítottak rá a világ globális problémáira. A nyelvtanár olyan technikákat mutatott be, melyek által a nyelvtanulás egyik legunalmasabb, ugyanakkor rendkívül fontos területe, a nyelvtan is könnyebben emészthetővé vált.

Nem mellékesen ilyen kincseket is megcsodálhatunk testközelből, ha ügyesen pályázunk (Fotó: Ottó Mariann)

A tanfolyam-vezető figyelemmel volt arra is, hogy a tanulók rá legyenek utalva az egymással folytatott kommunikációra: – Folyamatos, aktív részvételre volt szükség, trénerünk nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy mindazt, amit a tanításban majd felhasználhatunk, első kézből meg is tapasztaljuk – mondja Mariann, aki úgy érzi, az alkalmazott anyagok valóban élménnyé tették a nyelvóra minden pillanatát. A nap további részében lehetőség volt egyéni igények szerint szabadon választható kurzusok látogatására. Este a tanulók már inkább a felüdülést szolgáló tevékenységek során gyarapították szókincsüket. A tanárnő kiemelte még a kitűnő hangulatot és a csoportok összetartását. Közösségi programokat szerveztek az iskolán kívül, gitáros-zenés estéket töltöttek együtt, írt népdalokat hallgattak, s meglátogattak egy közeli tengerparti várost. A tanulók kérdőíves formában elmondhatták véleményüket a kurzusról, a szervezők pedig címlistával és elérhetőségek megadásával biztosították a kapcsolatfenntartást.

Nem csak a nyelvi fejlődés szempontjából, hanem módszertani értelemben és a személyes kapcsolatok terén is felejthetetlen volt Ottó Mariann számára az Angliában töltött két hét, amelyet ezúton is köszön a Tempus Közalapítványnak.

Canterbury-i emlék: a csoportkép árulkodik a jó hangulatról és a közösségi életről, amely rövid időn belül létrejött. Az álló sorban balról a harmadik Ottó Mariann zirci tanárnő